

מסורת הש"ס

(א) נמוס' דנגעים פ"א], (ב) [ערכין ג.א.], (ג) [ויקרא יג.], (ד) [נבירות פ.ז.], (ה) [ושל. כס"ג.], (ו) לדומה לו הוא דקאמריין. יעב"ז, (ז) נוע"ע מוס' ערכין ג. ד"ה דמסבירי].

תורה אור השלם

- ↑ קלשאת וקלשפות קלשפות וקלבהרות: ויקרא יד נו

הגהות הב"ח

(א) גמרא ליה והתנן ר' עקיבא: (ב) רש"י ד"ה ואם לאו וכי' היה שיפרש מה הוא שואל: (ג) ד"ה פתוך מעורב והוא: (ד) תוספות ד"ה כל וכי' כשאין ישראל בקי עמו דאם:

האי מאי בשלמא בלא סיד קרוס ביצה לא קשה. ולשאת ולספחת

כתיב משמע לשאת ולספחת ולנטפל עמה ש"מ דרבי לה רחמנא

טפילה וטפילה כל שהוא במשמע ובלבד שיהא ממראות נגעים:

ואף ע"ג דמנחםא מינה עוצא. וס"ל לר"ע דלשאת רבי לזהרת

האי מאי בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתתאי דשאת רחמנא אמר יולשאת ולספחת ספחת טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא אלא סיד היכל קשיא אלא מחוורתא מתניתין דלא כרבי עקיבא והיכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו אילימא מהא דתניא ‏»‏אמר רבי יוסי שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה אמר לו ואם לאו מה יאמרו יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא אמר לו ‏»‏לומר שמצטרפים זה עם זה אמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זה עם זה אמר לו ילומר לך ‏»‏כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים ואילו מסיד היכל ולמעלה לא קאמר מדלא אמר ליה ש"מ דשמיעי ליה לר' עקיבא דאמר כולוהו לבהדי שאת מצטרפין ודלמא שאת ותולדתה בהרת ותולדתה אלא מדרבי חנינא דאמר ר' חנינא משל דרבי עקיבא למה הרבר דומה ילארבעה כוסות של חלב אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם דם ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם ואחד נפלו לתוכו שמונה ואחד נפלו לתוכו שתיים עשרה טיפין ואמרי לה יישש עשרה טיפין שכולן מראות לובן הן אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא בפתוך בחלוק מי שמעת ליה וכי תימא כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק ובפתוך גופיה מי שמעת ליה ‏»‏ (ו) והתניא רבי עקיבא אומר אדמדם שבוה ושבוה ביין המזוג במים אלא של בהרת עזה כשלג ושל סיד דיהה הימנה ואם

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות ו.

אף ע"ג דמנחתא מינה טובא. פירש בקונטרס דלר' עקיבא סיד וקרוס הוו תרוייהו תולדה דשאת וספחת אשאת קאי ולא אזהרת והא דקצעי בסמוך טפילה לזהרת מנא ליה לרבנן קצעי דלרבי עקיבא אין לזהרת שום טפילה וכן פירש לקמן וקשיא דהא בקונטרס פירש בעצמו דאית ליה לר' עקיבא ז' שהן ארבע וכן נמי מוכח בסמוך דקאמר מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה כו' ושנים שהן ארבעה משמע שמכל אכ יוצאה תולדה אחת כמו שמים שהן ארבע דשבת ודיעות ושזועות ועוד כיון דלספחת לא קאי אלא אשאת מנ"ל לרבות שתי תולדות לא נרצה לה כ"א סיד אבל קרוס נימא דטהור ועוד דאמר לקמן משל דרבנן למה הדבר דומה לתרי מלכי ותרין איפרכי מלכו של זה למעלה ממלכו של זה ופריך האי זו למעלה מזו וזו למעלה מזו כו' והיינו כרבי עקיבא משמע דלרבי עקיבא נמי יש לכל אכ תולדה לך נראה לפרש דלר' עקיבא נמי סיד תולדה דזהרת ואפ"ה אין מצטרפת עמה הואיל שגבוהה ממנה שתי מעלות אבל עם השאת מצטרפת שאין גבוהה הימנה אלא מעלה אחת והא דקאמר האי לאו בת מינה הוא היינו אס מתניתין כר' עקיבא אחתא וקרוס שהיא תולדה דשאת מצטרפת עמה וע"ג דמרחקא טובא מדרכתיב טפי ספחת אשאת מזהרת מדלא כתיב ולשאת ולזהרת ולספחתיהם והשתא הא דקצעי לקמן טפילה לזהרת מנא ליה צרי נמי לר"ע: **בפ"ג מה אמרו**: פירוש למה הזכירו כלל שמומיהן: **ויאמרו** מקרום ביצה ו**למעלה טמא ומצטרפין**. פירוש ויפרשו דמצטרפין זה לזה הסמוכים צמעלה אחת דאס לא יפרשו הוה אמינא דכולוהו מצטרפי צהדי הדדי ואע"פ שלא הייתי יודע כל דין זירופן כגון קרוס צהדי דמר צוה לא היה מושג דהשתא נמי דמני צ' שהן ד' לא שמעינן כל סדר זירופן:

כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן כו'. כשאין ישראל (ו) חכם עמו דאס ישראל צקי עמו אפי' כהן שטוה אומר לו ישראל אומר טמא והוא אומר וישראל צקי היינו דמסבירו ליה וסביר דלאמר צריש ערכין (דף ג. א. ושם) ואס תאמר ומה לנו לזה הישראל הואיל ויש שם ישראל אחר המסבירו ויש לומר כגון שהמסביר עיניו כהות ואינו יכול לראות: **ו**אחד** נפל לתוכו י"ב**. כלן לא כפל טיפות משום דכבר נפלו הרבה וצדבר מועט שמוסיפין עליו ניכר:

ואס עצמו ועליון לקרוס צפני עצמו ממילא שמעינן דמצטרפין דקאמרי רבנן כל חד לעליון שלו אמרי והא מסבירא ידעינן דעליונו של סיד שלג של (ו) קרוס דמר דכיון דאין חלוק מראות בלוצן מקרוס ולמעלה אלא ד' אלו וצקרא תרי כתיבי והכתוב מעיד שבהרת לבנה כדלקמן [ע"צ] והשאת קרובה לה כמשמעה גבוהה ממילא כי יהבת תולדה לזה ותולדה לזה מראה הסיד תמן לזהרת ומראה הקרוס תמן לשאת שאס צאתה ליתן מראה סיד לצמר מפני שהוא קרוב לה למי תמן מראה הקרוס הכי הוה ליה למימר ולא הוה ליה למימר יאמרו מקרוס ולמעלה טמא ומצטרפין דאי הוה תני הכי לא הוה סלקא דעתך לחלק תולדה לזה ותולדה לזה ומדאזותציה הכי ש"מ שמיעי ליה שאין תולדה לזהרת אלא עליון אחד לשתי תולדות והלכך על כרחך הוא שאת דרבי ליה רחמנא טפילה וסדר משנתן דקא"ל שגשנית כסדר זירופן הכי קא"ל זו למעלה מזו נשנו שלג והצמר והסיד וקרוס ומצטרפין שלג עם הצמר והצמר עם הסיד והקרוס דהא ליכא למימר דשמיעי ליה מיניה שתיהן תולדה לשתייהן דהא מהיכא תיתי שיהא הקרוס מצטרף לשלג לא כסדר מעלות ולא מן המקרא אלא ודאי צהדי שאת הוא דשמיעי ליה מיניה דמצטרפין דרחמנא יהציניהו ליה טפילה לשאת ולא לזהרת ולכך השיצו יאמרו מקרוס ולמעלה טמא ומצטרפין והכל יודעין דזירוף מראה דאמרי' לדומה ^ו הוא לו דקאמריין וכל מה שאדם יכול להציץ מסדר משנתן צהזכרת שמותן היה מציץ מאליו שאין לך אדם מסדרן אלא כסדר שהן שנויים עכשיו: **ודלמא שאס ותולדסה צהרס ותולדסה**. שמיעי ליה והכי נמי קא"ל יאמרו מקרוס ולמעלה מסיד ולמעלה ותנא הוא דלא קסיד למיחסב ולמיחל כי רוכלא: **משל דרבי עקיבא**. סדר זירופן: **פתוך**. מעורב (ו) הוא נגע לבן אדמדם הכתוב צתורה [ויקרא יג] דמדקאמר שנפלו לתוכו טיפי דס מכלל דצפתוך קאמר: **שצו ושצו**. על כרחך על ראשון ושני קאמר שכן לשון משנה והכי קאמר אדמדם שצראשון ושני סימן פתיכת אודס שצהס נכרת צמקוס אחר כגון פטיפת דס צחלב ומראהו לא אדוס ולא לבן אלא כיין המזוג וסציצותיו לבן: **אלא שאדמומיתו של שלג עזה**. כלומר לבנה משל סיד ושל סיד דיהה הימנה ומדקתני הכי צסיפא שמעינן לרישא דצצוה וצצוה דקאמר בשלג וסיד קאמר. אלמא סדר משנתו של רבי עקיבא סיד אחר שלג:

ואס

בג א ב מיי פ"א מהל'
טומאת נרעת הלכה ג
סמג עשין דלד ועיין צכ"מ
וכהשגות:

בר ג ד מיי' שס הל' ד:

רבינו חננאל

ורחינן הא לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתחתיו דסיד כלומר מכהייה מסיד ההיכל. רחמנא אמר ולשאת ולספחת ספחת טפילה קשיא. אלא מחוורתא מתני' דלא כר' עקיבא. והיכא שמעינן לר' עקיבא דאמר זו למעלה מזו. אילימא כדשאל ליה בריה מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ד' ולא אמרו מקרום ביצה ולמעלה בלבנות טמא והשיבו אביו לומר מצטרפין זו עם זו. ואמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זו עם זו וכי'. ודיקת מדלא אמר ליה מסיד ההיכל ומקרום ביצה ולמעלה ש"מ דשמיעי ליה מאבהו דבהדי שאת מצטרפי דבעינן זו למעלה מזו. דלמא לא אמר הכי. אלא שאת ותולדתה דהוא קרום ביצה והוא הדין לבהות ותולדתה דהוא סיד ההיכל אלא (מדתניא המזוג שבוה ושבוה ביין המזוג במים. אלא של שלג עזה ושל סיד דיהה הימנה ואמר) [מדר"ח דאמרן ר' חנינא משל דר' עקיבא למה הדבר דומה לר' כוסות של חלב אחד נפל לתוכו שתי טיפות דם ואחד נפל לתוכו ד' טיפות דם כו' עד שכולן מראה לבן הן אלא שזו למעלה מזו. ורחינן אימור דשמעת ליה לר' עקיבא זו למעלה מזו כפתוך. פי' במעורב. בחלוק. כלומר בשאינו מעורב מי שמעת ליה הכי. ואפי' כפתוך גופיה מי אית ליה האי סברא. והא תנן בתחלת מסכת נגעים ר' עקיבא אומר אדמדם שבוה ושבוה ביין המזוג במים אלא של שלג עזה ושל סיד דיהה הימנה.